

'Hé **Čoco**, heb je nog wat van die lekkere hazelnootjes voor mij?'
'Voor jou altijd, Sirius,' knipoogt **CoCo**, en ze schudt met haar takken. Meteen vallen er een paar nootjes op de grond.

Sirus Eekhoorn lacht dankbaar naar zijn vriendin, zijn lievelingsboom. In dit grote bos vol dennenbomen geeft alleen zij nootjes. Dat **CoCo** hier als enige notenboom staat, komt eigenlijk door de overgrootopa van Sirius.

'Niet te geloven dat jij uit zo'n klein hazelnootje bent gegroeid, hè?' Sirius kijkt van het nootje tussen zijn pootjes naar de kruin van **CoCo**, hoog boven hem in de lucht. 'Ja, ik ben heel blij dat jouw overgrootopa dat hazelnootje vergat, nu alweer best lang geleden,' zegt **CoCo** tevreden.

'Verward was hij wel, die lieve opa,' knikt Sirius. 'Overal in het bos had hij hazelnootjes begraven als voorraad voor de winter. Maar één nootje vergat hij, en dat begon te groeien. Eerst kwamen er worteltjes aan, en daarna een stam met takken en bladeren ...'

'En kijk eens hoe groot ik nu ben!' lacht **CoCo** trots.